

РЕШЕНИЕ

№ 1097

гр. София, 19.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 20.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова и при участието на прокурора Явор Димитров, като разгледа дело номер **3818** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.128, ал.1, т.6 от АПК и чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.
Образувано е по искова молба от И. В. В. срещу Висш съдебен съвет (ВСС), с която са предявени:

1.Иск в размер на сумата от 100 000 лв., представляваща обезщетение в размер на за претърпени от него неимуществени вреди, подробно описани по характер и вид в исковата молба, произтичащи според ищеца от незаконосъобразен административен акт – Решение по т.36 по Протокол № 23 от заседание от 07.06.2012 г. на ВСС за наложено дисциплинарно наказание „намаляване на трудовото възнаграждение с 10 % за срок от 6 месеца“, отменено с Решение № 5127 от 11.04.2013 г. постановено по адм. дело № 2449 по описа за 2013 г. на Върховния административен съд (ВАС), петчленен състав, ведно със законната лихва от датата на постъпване на исковата молба в съда 04.04.2018 г. до окончателното плащане на задължението.

2.Иск в размер на сумата от 30 534 лв., представляваща обезщетение за забава / мораторна лихва/ върху горната сума само за тригодишен период преди датата на исковата молба, т.е. за периода от 04.04.2015 г. до 04.04.2018 г.

Ищецът, лично и чрез адв. Б., в исковата молба и в становище по съществото на спора, доразвито в писмени бележки, сочи, че дисциплинарното наказание му е наложено в качеството на окръжен прокурор, административен ръководител на Окръжна прокуратура - [населено място]. Твърди, че е претърпял вреди в резултат на цялото

дисциплинарното производство, завършило с отменения като незаконосъобразен административен акт Решение по т.36 по Протокол № 23 от заседание от 07.06.2012 г. на ВСС, което е продължило около 1 г. и 5 м., като е бил отстранен от длъжност и не е получавал възнаграждение, а от главния прокурор е било направено предложение за налагане на най-тежкото наказание „дисциплинарно освобождаване от длъжност“, като в същото време, самото дисциплинарно производство, както и неговото временно отстраняване от длъжност е било широко разпространено и отразено в централните и местни медии и електронни сайтове.

В резултат на горното, твърди, че е претърпял значителни морални вреди, изразяващи се в следното: накърнено било личното му достойнство и доброто му име като човек и професионалист; понижено се личното му самочувствие; почувствал се продължително изолиран в обществото; изпитвал продължително морално страдание и психо – емоционален стрес от засягане и рязката промяна на личната му и професионална сфера; поставен бил в продължително напрежение и тревога, че ще бъде дисциплинарно освободен от длъжност и няма да има възможност да издържа себе си и семейството си, а също така, че не и могъл да работи както в съдебната система, така и в областта на правото въобще; сериозно бил засегнат личния му живот; влошили се изградените между него и близките му хора отношения, както и колегиалните такива, водещо до продължителни отрицателни преживявания и тревоги; изживял изключително тежко депресивни състояния от духовна мъка, тъй като производството било съпроводено с широко и негативно за него медийно отразяване, което силно накърнило личността му; влошило се и здравословното му състояние, като силно се обострило заболяването му, нямал възможност да провежда нормално лечение, процедури и оздравителен санаторен режим, поради което се наложило да претърпи медицинска интервенция във ВМА – С. с окончателна диагноза „ендопротезис коксе синистра“.

Моли исковите претенции да бъдат уважени като доказани и иска присъждане на обезщетения в пълния предявен размер, както и присъждане на разноски.

Ответникът, Висшият съдебен съвет, чрез юрк. В. в отговора по исковата молба, и чрез юрк. В. в становището по съществуващото на спора, доразвито в писмени бележки, оспорва исковите претенции, като ги намира за неоснователни и недоказани. Счита, че не е доказана безспорна причинно – следствена връзка между отменения акт и твърденията от ищеца негативни преживявания. Смята, че психо-емоционалното състояние на ищеца не може да се установи със свидетелски показания, тъй като свидетелите не разполагат със специални медицински познания. Сочи, че от показанията на свидетелите не може да се направи категоричен извод дали твърдяното накърняване на личното достойнство на ищеца, доброто му име като човек и професионалист и пониженото му самочувствие не се дължат на широката гласност, която придобива производството, с оглед медийното отразяване. Обръща внимание, че всички свидетели сочат, че са научили за воденото дисциплинарно производство, както и за временното отстраняване от длъжност или от коментари на колеги – магистрати, или от медийни публикации, или от самия ищец. По отношение на медийните публикации, счита, че ВСС не отговаря за поведението на авторите на публикациите, когато са приели, че даден случай е медийно интересен и са го отразили по определен начин, а ищецът е разполагал с възможност да търси отговорност, съответно обезщетение от тях заради публичното си злопоставяне, ако твърди, че тези публикации са го дискредитирали. По отношение на твърденията за

влошилото се здравословно състояние на ищеца, се излагат твърдения за липсата на доказателства, доколкото единствения представен медицински документ е епикризата от клиниката по ортопедия и травматология на ВМА за проведеното оперативно лечение, като е видно, че заболяването датира от 2008 г. и няма доказателства, че е влошаването се дължи на производството.

Като оспорва изцяло основателността на исковете, ответникът алтернативно счита, че и предявеният с тях размер е прекомерен и необоснован. Моли исковете да бъдат отхвърлени, като претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че исковата претензия е основателна по основание и завишена по размер.

Исковите претенции са ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМИ.

Висшият съдебен съвет е определен в Конституцията държавен орган, чиито правомощията са определени в Конституцията и Закона за съдебната власт и го определят като управляващ съдебната система орган, т.е. като административен орган. Правоотношението между магистрата и кадровия орган на съдебната власт по своя характер е публично правоотношение на власт и подчинение, т.е. административновластническо, тъй като по силата на това правоотношение магистратът изпълнява функция на държавата и е част от съдебната власт. С оглед на изричната разпоредба на чл. 132, ал. 2, т. 3 АПК, решенията на Висшия съдебен съвет подлежат на съдебен контрол по реда на Административнопроцесуалния кодекс, т.е. законодателят прилага административно правосъдие по въпросите, свързани с правоотношението на съдията и приема, че актовете, които издава, вкл. и във връзка с дисциплинарното наказване на магистратите, представляват индивидуални административни актове.

По отношение на исканията за обезщетения за вреди приложима е общата погасителна давност по чл. 110 от ЗДС, в рамките на която е подадена исковата молба.

По отношение на вземанията за лихви, е приложима тригодишната давност по чл. 111, б. „в“ от ЗЗД, като самата искова претенция за присъждане на такива, са съобразени с този срок и са предявени само до три години назад от датата на подаване на исковата молба.

Разгледани по същество, съдът счита, че исковите претенции за ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНИ по изложените съображения:

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като събра и обсъди всички представените по делото доказателства в тяхната съвкупност, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят искове за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, като по препращащата норма на чл. 203 ал. 2 от АПК при празноти субсидиарно се прилагат правилата на ЗОДОВ.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съответно ангажирането на отговорността на държавата, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки:

1. незаконосъобразен акт, отменени по съответния ред, включително нищожен или оттеглен (съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК), или незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност (което се установява от съда, пред което е предявен иска за

обезщетение, съгласно чл. 204, ал. 4 от АПК);

2. вредоносен резултат, наличие на реална вреда, настъпила за ищеца /имуществена или неимуществена/;

3. причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, незаконосъобразното действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

Съгласно чл.4 от ЗОДОВ, „Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице”. В този смисъл, тъй като имуществената отговорност по този закон е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността.

Искът се предявява срещу органите, от чиито незаконни действия и бездействие са причинени вредите / чл.7 от ЗОДОВ/. В този смисъл ответникът е надлежно определен, а именно – Висш съдебен съдет, от чиито незаконосъобразни решения се претендира възникването на вредите.

При липса на който и да е от елементите на описания по-горе фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

Съдът, като разгледа всички елементи на фактическия състав на отговорността, приема следното:

По отношение на наличието на незаконосъобразен административен акт, отменен по съответния ред:

Между страните не се спори, че с Решение по т.36 по Протокол № 23 от заседание от 07.06.2012 г. на ВСС на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „намаляване на трудовото възнаграждение с 10 % за срок от 6 месеца“, отменено с Решение № 5127 от 11.04.2013 г. постановено по адм. дело № 2449 по описа за 2013 г. на Върховния административен съд (ВАС), петчленен състав

Следователно налице е първата от изискуемите от закона предпоставки по отношение на четирите предявени иска – наличие на индивидуални административни актове, отменени като незаконосъобразни по предвидения в закона ред.

По отношение на твърдените вреди и причинната връзка с решението на ВСС, съдът приема следното:

Ищецът твърди, че е претърпял значителни морални вреди, изразяващи се в следното: накърнено било личното му достойнство и доброто му име като човек и професионалист; понижило се личното му самочувствие; почувствал се продължително изолиран в обществото; изпитвал продължително морално страдание и психо – емоционален стрес от засягане и рязката промяна на личната му и професионална сфера; поставен бил в продължително напрежение и тревога, че ще бъде дисциплинарно освободен от длъжност и няма да има възможност да издържа себе си и семейството си, а също така, че не и могъл да работи както в съдебната система, така и в областта на правото въобще; сериозно бил засегнат личния му живот; влошили се изградените между него и близките му хора отношения, както и колегиалните такива, водещо до продължителни отрицателни преживявания и тревоги; изживял изключително тежко депресивни състояния от духовна мъка, тъй като производството било съпроводено с широко и негативно за него медийно отразяване, което силно накърнило личността му; влошило се и здравословното му

състояние, като силно се обострило заболяването му, нямал възможност да провежда нормално лечение, процедури и оздравителен санаторен режим, поради което се наложило да претърпи медицинска интервенция във ВМА – С. с окончателна диагноза „ендопротезис коксе синистра“.

Твърди, че е претърпял вреди в резултат на цялото дисциплинарното производство, завършило с отменения като незаконосъобразен административен акт, продължило около 1 г. и 5 м., като е бил отстранен от длъжност, при направено от главния прокурор предложение за налагане на най-тежкото наказание „дисциплинарно освобождаване от длъжност“.

Сочи, също така, че, самото дисциплинарно производство, както и неговото временно отстраняване от длъжност е било широко разпространено и отразено в централните и местни медии и електронни сайтове, в подкрепа на което представя към жалбата си шест броя статии от различни вестници и сайтове в периода 17.11.2011 г. – 08.06.2012 г. Първите три касаят отразяването на скандал, в който се сочи за замесен прокурор В. с подслушване и любовна афера и съответно за оразуването дисциплинарно производство по предложението на Главния прокурор, а последните три – отразяването на наложеното наказание – намаляване с 10 % на възнаграждението за срок от 6 месеца.

По делото са приложени посочени от ищеца материали от дисциплинарната преписка, от които е видно хода ѝ, а именно образуване на 17.11.2011 г. по предложение на Главния прокурор за налагане на дисциплинарно наказание „дисциплинарно освобождаване от длъжност“ за уронване престижа на съделната власт, отстраняване от длъжност на 24.11.2011 г., проведени три заседания на Дисциплинарния състав за събиране на доказателства, решение на състава от 17.04.2012 г. с предложение до ВСС да отхвърли предложението на Главния прокурор, заседание на ВСС от 17.05.2012 г., на което не се е стигнало до решение и заседание на ВСС от 07.06.2012 г., на което е наложено процесното наказание.

По делото са разпитани доведените от ищеца свидетели, както следва:

Свидетелката Д. С. П. сочи следното: „Познавам И. В. от 1995 г., когато той започна да работи като прокурор в Районна прокуратура – Х., като към онзи момент аз бях съдия в Районен съд – Хасково. От 1999 г. аз съм в Окръжен съд – Хасково, работя и понастояще там като съдия, а той мисля, че от 2004 г. е ръководител на Окръжна прокуратура – Х.. Известно ми е, че мисля, че беше 16.11./17.11.2011 г. изтече информация, че има някакъв проблем около него, във връзка с неговата работа. Вечерта мисля, че беше на 16.11.2011 г. се чуха най-различни приказки за задържане, за отстраняване, за уволнение и всичко беше в кръга на приказки – нищо конкретно. На следващия ден мисля, че беше на 17, в медиите изтече информация, че е образувано дисциплинарно производство против него и главният прокурор е поискал отстраняването му от длъжност. Това вече започна да се коментира и в нашите среди. Като първоначално беше казано, че е във връзка с работата, впоследствие казаха, че касае личните му отношения. По този повод ми е известно, че има образувано, в този период дисциплинарно производство. Да. С него имах контакти в този период от време и след това разбира се, защото освен и колегиални във времето

създадохме и чисто приятелски отношения. Всичко това му се отрази изключително негативно и в професионален, и в личен план. Защото в един момент започна да се говори с негативизъм по отношение на него, за това какво е правил, започна с едно недоверие да се отнасят колегите към него, личните му отношения бяха изкарани, бяха станали обществено достояние – така да го кажа, което беше безкрайно неприятно. Ние сме един доста неголям град и тези неща, всичко се знае. Той се затвори, защото в един момент започна да се чувства безкрайно неудобно, неприятно. Защото всичкото това се коментираше, защото казваше, че изобщо няма никаква вина за всичкото това, което става, освен длъжност. Беше притеснен, защото го грозеше с искането за дисциплинарно уволнение. Едно дисциплинарно уволнение – той е наясно с последиците от всичкото това. В личния план, както казах също това се отрази негативно. Имам лични и непосредствени впечатления от разговорите, които съм водила с него, от неговото поведение от това, което съм чувала като коментар по отношение на него от колеги. В смисъл такъв, че много хора започнаха да се притесняват да комуникират с него, защото най-различни неща се тиражираха и се говореха и в един момент спряха да му вярват. По скоро не точно спряха, но се отнасяха с голямо недоверие към него, защото всичкото това ги притесняваше и не знаеха точно за какво става въпрос. Значи до този момент, до 2011 г. ноември месец, лично аз не съм чула, нито съм чела някъде по медии или в публикации и т.н. негативно изказване, по негов адрес или някой да говори лошо за него и в професионален план. Отделно от това казах, че ние работихме от 1995 г. до 1999 г. заедно. Този период гледах и наказателни дела като човек, като професионалист, като колега винаги се е държал много точно, много етично, много добронамерено. Но 2011 г. вече този скандал, както казах и преди малко, се отрази изключително негативно на репутацията му като цяло. Знам, че в дисциплинарното производство е бил отстранен от длъжност мисля, че за 6 месеца, което май продължи малко повече от 6 месеца. Защото, ако не се лъжа ноември 2011 г. беше отстранен, а гласуването на ВСС мисля, че беше вече 2012 г. юли месец. По памет говоря за месеца, за годината съм сигурна, когато гласувах, че всъщност няма да бъде отстранен дисциплинарно, да му наложат най-тежкото наказание. Отстраняването от длъжност за тези 6-7 месеца му се отрази много зле. Както казах той беше много притеснен, че го грози дисциплинарно уволнение. Имаше здравословни проблеми, които този стрес, който беше, който го изживя също му оказва негативно влияние. Май месец 2012 г. влезе на операция в болницата и беше много притеснен и няма как да не му се отрази. Според мен продължават и до момента тези отрицателни страдания емоции, защото всичко това, както казах се отрази негативно на цялото му професионално развитие, по моя лична преценка. Но поне до 2013 г., докато приключи дисциплинарното производство с обжалването на решението на ВАС, на ВСС, то си беше притеснение от това, което се случва. На 16ти мисля, че беше датата вечерта, както Ви казах изтече информация. Честно казано обадиха ми се по телефона

да ме питат виждала ли съм го този ден. Защото сега вече от тук нататък не знам, всичко е в сферата на приказките, че по телевизията или по радиото са съобщили, че е задържан или отстранен от длъжност. Това лично аз не съм го чувала. По-късно вечерта се чух с приятелката му тогава, която ми каза, че не е задържан и няма нищо общо с работата му, става въпрос за много лични неща, но повече не съм му говорил. Вече на следващия ден в медиите беше отразено, че има образувано дисциплинарно производство и искане на главния прокурор за отстраняването му от длъжност, а и между колегите това вече се коментираше. Значи вечерта друг разговор не съм водила освен това, което Ви казах, че съм чула и че по-късно се чух и с приятелката му. Защото същата, аз за това и датата я помня, на моята приятелка почина и баща ѝ и бях ангажирана с този неприятен инцидент. Повече не съм звъняла, но разбрах, че не е задържан и че също става въпрос за лични неща, несвързани с работата. Сега точно за влошаване на отношенията не бих могла да конкретизирам, като кажа кой с какви отношения, но като цяло колегите му изразяваха едно недоверие към него, включително и между нас – това нали се коментираше от други мои колеги в разговори, че това се случвало, че се използват СРС незаконно едва ли не, че се злоупотребява. Това са коментирали мои колеги, че се използват СРС незаконно от него за лични чели, доколкото разбрах. В началото докато стане ясно, че няма нищо общо нито с работата му, нито с нещо такова. Всичко това беше обект на някакви коментари, при това негативни. В болницата оперира става. Каза ми, доколкото знам от него, че от него не са искали обяснение във връзка с това дисциплинарно производство. Обясняваше какво се случва, но като цяло казваше, че няма нищо общо с работата, че нищо не е направил.“

Свидетелят А. А. П. дава следните показания: „С г-н В. сме приятели от дълги години. Бивши колеги и настоящи колеги също. До преди 4 години бях прокурор в Окръжна прокуратура – Х.. Господин В. тогава беше, към ония момент беше административен ръководител, окръжен прокурор на Х. на Окръжна прокуратура – Х.. За работата му като прокурор и окръжен прокурор имам впечатления от много години, от 1995 г. От тогава започнах работа като следовател, той беше прокурор в Районна прокуратура и от тогава се познаваме. В Окръжната прокуратура работехме заедно 10 години. Прякото ми впечатление през този период беше, че той е прекрасен магистрат, прекрасен прокурор и ръководител. През 2011 г., ако се не лъжа беше месец ноември започнаха тогава проблемите на г-н В.. По предложение на главния прокурор бе образувано, доколкото си спомням дисциплинарно производство във ВСС. С дати не мога да боравя в момента, минало е все пак доста време, но беше през ноември месец той беше отстранен от длъжност. Имам преки впечатления, защото след като бе образувано дисциплинарното производство се предприе една медийна кампания срещу него. Той изпадна в тотална изолация от колегите си, от приятели, от близки. Беше изолиран. Той не се е изолирал. Беше изолиран от обществото, от неговото общество, което е в Х. и не само предполагам, но там където са ми наблюденията. Сред колегите се започна

едно постоянно шушукане, подмятане, подигравки дори за това какъв човек в Окръжна прокуратура и в Районна Х.. Това естествено достигна до негово знание. Изпадна в депресия, влоши се и здравословното му състояние, впоследствие и операция се наложи да си прави. Отрази се пагубно върху личността му като човек, като прокурор, като административен ръководител. Това продължи доста време година и нещо, всичко продължи година и половина, ако се не лъжа. През този период аз си запазих отношенията с него. Един от малкото съм, които успяхме да запазим отношения с него. Споделяше, доколкото съм информиран от него, че предложението на главния прокурор за отстраняване от длъжност за дисциплинарно наказание отстраняване от длъжност не е било прието. Било е в последствие наложено наказание намаляване на заплатата, на трудовото възнаграждение за определен период, а преди това беше отстранен за, ако се не лъжа 6 месеца от длъжност. Лично аз съм го придружавал до болница в С., по повод на операция за смяна на става. Той си го имаше проблема, но всичко това, което му се струпа на главата, може би ускори тази операция. Той се влоши след дисциплинарното производство, което му образуваха здравословното му състояние се срива, буквално се срива и не само емоционално, но и физически. Той не излизаше дълго време от дома си, криеше се и то напълно основателно. За образуваното дисциплинарно производство лично аз научих от медиите. Тогава бях в болница от пневмония, си спомням и вечерта от новините го чух това нещо. За временното му отстраняване от длъжност научих в последствие лично от него. Присъствал съм на разговори на мои колеги по повод случая ежедневно в прокуратурата. Отношенията на колегите преди бяха добри, прекрасни бяха. Уважаваха го не само като административен ръководител, но и като човек. Той се е държал и преди и тогава, непосредствено преди да стане и след това, той се държеше много добре с подчинените си, включително и с мен – аз също бях такъв. Но, след като избухна този скандал, така да го нарека, повечето колеги му обърнаха гръб и започнаха с подигравките, което го довърши, тъй като той е разчитал на тези хора, помагал им е, на много от тях и кариерно и във всякакво отношение ги е подпомагал, а те му забиха нож в гърба. Буквално е така с това, че се обърнаха срещу него, че не го подкрепиха чисто емоционално, чисто морално да го подкрепят. „

При разпита на свидетеля К. В. В., брат съм на ищеца, същият сочи следното: „ Той работеше като окръжен прокурор, административен ръководител на Окръжна прокуратура – Х.. Известно ми е, че през 2011 г. – 2012 г. срещу него имаше дисциплинарно производство във ВСС. Точно не мога да кажа колко време продължи това нещо знам, че дълго време продължи, тъй като още от първия ден когато гръмна скандалът с него, аз научих от пресата, в последствие и от него. Мисля, че с години продължи. Първоначално това беше един шок за него. Той не можеше да повярва, че такова нещо се случва с него. После премина в стрес, в нервност. Започна да избягва, да се затваря в себе си. Изживяваше го много тежко. Просто за него беше това нереално, че се случва.

Не можеше да го повярва и най-вече. Когато никой не го потърси да му обясни за какво става въпрос, а той трябваше да научава от разни статии в пресата и телевизиите. Абсолютно на личния му живот по същия начин се отрази. Затворен, не искаше да контактува, изнервен, притесняваше се детето му как ще реагира когато прочете тези неща, тъй като то ходеше на училище и там, съответно съучениците, учители са коментирали скандала, който беше. Отделно от това контактите му с близките, просто много рядко даже по телефон ме е търсил, не е искал да се виждаме. Просто е бил страшно депресиран в този момент. Това продължи поде до даже, след като се оперира повече, той продължаваше да бъде в такова състояние. Това и физически му се отрази и психически. Той имаше заболяване коксартроза. И според мен точно когато, до възникване на скандала това нещо можеше с лечение да се постигне, т.е. да спре смяната на ставата когато се ходи на санаториуми, почивки и пазене най-вече на болното място, което е тазобедрената става при него. При скандалът рязко се влоши помня, защото той започна да пие много обезболяващи. Спомням си, че даже мога да цитирам някои като А., А. за болката, отделно тези прахчета аулини и в един момент се наложи да се оперира. Но това много добре го спомням, че той не искаше да излиза и не се движеше, тъй като се наложи при една данъчна проверка да получа аз пълномощно, да ходя да го представям пред банките, за да искам извлечение от тях за сметките му. Абсолютно аз ходих за всеки документ с пълномощно. Там също се получаваха проблеми. Някой път отказваха с едно и също пълномощно даваха, и не даваха. Отделно когато разберяха за какво е искането и за кой, тъй като все пак сме малък град, започваше едно шушукане между служителите. Тогава изпитваше болка и не искаше да вижда хора отделно, двете бяха съчетани, които да не шушукат зад гърба му. Новините гръмнаха, после вестниците, сайтовете, от там. Не го бях видял даже този ден, в който аз не го бях видял него и не ми е казал той, научих от пресата, т.е. от средствата за масова информация. Моите близки как са реагирали, ами за майка ми и баща ми мога да кажа. Започнаха да ми звънят мисля, че не същия ден, след два дни, на другия, по другия ден. Да ме питат вярно ли е това, какво се случва, защо така, на което аз също не можех да отговоря. Те също са научили една част от пресата първо, преди да разговарят с мен. Което те също не го приемаха за нормално, тъй като и той не е знаел, няма как да научат от него. Сега се виждаме често с брат ми, но тогава в този период не толкова често. Преди случката нормално за отношения между братя, сме се виждали. Казах, че самото заболяване изисква санаториум и балнеолечение, тъй като може да спре процеса на смяна на ставата. Това се прави есен и пролет, по мои данни, като в този период той трябваше да почне да прави такова лечение, да си дава почивка на крака. Тогава, доколкото знам не успя да отиде и не отиде на такова лечение и в последствие пак не можа следващата пролет и естествено се задълбочи това, проблемът. Доста по отдавна го има това заболяване. Знам, че морската вода много добре му действаше. В предходни години е ходил на лечение в П., както

и на други места. Знам, че там има калолечение с морска вода.“

При горните факти, съдът обосновава следното по отношение на възникналите вреди и причинната връзка с наказанието:

С оглед изложеното в исковата молба, съдът приема, че се открояват три групи неимуществени вреди:

Първите са свързани с личните преживявания на ищеца – лични негативни емоции, стрес притеснения и други.

Вторите се отнасят реалното отражение върху професионалното достойнство, честта и авторитета на ищеца сред колеги, цялата професионална общност и пред обществото като цяло, а и дрес близки и познати, а именно накърнено добро име като човек и професионалист в обществото и във връзка с промяна отношенията с близки и колеги.

И последните са свързани със здравословното състояние на ищеца, което твърди, че се е влошило – тежки депресивни състояния, както и силно обострило се ортопедично заболяване на лява тазобедрена става, с твърдение, че тъй като нямал възможност да провежда нормално лечение, процедури и оздравителен санаторен режим, поради което се наложило да претърпи медицинска интервенция във ВМА – С. с окончателна диагноза „ендопротезис коксе синистра“.

От представените доказателства, вкл. провежданата процедура, при искане за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание, както и от показанията на разпитаните свидетели, съдът счита, че е установено наличието на първата група вреди, свързани с конкретните лични негативни изживявания на ищеца, а именно приема, че е било понижено се личното му самочувствие; почувствал се продължително изолиран в обществото; изпитвал продължително морално страдание и психо – емоционален стрес от засягане и рязката промяна на личната му и професионална сфера; поставен бил в продължително напрежение и тревога, че ще бъде дисциплинарно освободен от длъжност и няма да има възможност да издържа себе си и семейството си, а също така, че не и могъл да работи както в съдебната система, така и в областта на правото въобще.

Отделно от свидетелските показания, настоящият състав счита, че горните чувства, породили сочените негативни емоции на стрес и притеснения са неминуема последица за всеки един нормално интелигентен човек, който е попадал и би попаднал в процедура по дисциплинарно наказване, особено когато става въпрос за искане за налагане на най-тежкото наказание и заплаха за оставане без работа и разрушаване наизградената кариера, поради което и не всяка подобна емоция следва и е възможно да се доказва непременно със свидетелски показания, още повече, че в подобна ситуация човек често се затваря във себе си / в какъвто смисъл има и свидетелски показания/ и трудно споделя притесненията и емоциите си.

Отсвидетелските показания и приложените медийни публикации, съдът счита за доказани и втората група вреди, свързани реалното отражение върху професионалното достойнство, честта и авторитета на ищеца сред колеги,

цялата професионална общност и пред обществото като цяло, а и дрес близки и познати, а именно накърнено добро име като човек и професионалист в обществото и във връзка с промяна отношенията с близки и колеги.

Съдът приема за доказано обстоятелството, че е било накърнено личното му достойнство и доброто име на ищеца като човек и професионалист, както и че са се влошили както изградените между него и близките му хора отношения, така и в колегиалните среди.

Налагането на дисциплинарно наказание на който и да е професионалист, неизбежно накърнява неговото достойнство и професионален авторитет, а когато става въпрос за прокурор, още повече за ръководител на окръжна прокуратура, т.е. за лице, което в известна степен е и публична личност, налагането на наказанието, както и самата процедура във връзка с това, от своя страна, неизбежно става публична, най-малкото поради обстоятелството за публикуване на протоколите на заседанията на ВСС. В този смисъл, при въвеждане на името на съдията в интернет пространството при всички случаи излиза и информацията, във връзка с дисциплинарното наказание. Следователно, нормално при всяко налагане на дисциплинарно наказание на съдия, освен най-близкият му кръг приятели и колеги, за него научава или поне има възможност да научи всеки, който прояви елементарен интерес – т.е. и цялата професионална общност, а и гражданите като цяло.

Действително няма доказателства тези публикации и коментари да са предоставени като информация от ВСС, нито пък съдът установява нарушение на изискването на чл.313, ал.3 от ЗСВл да не се разгласяват факти и обстоятелства във връзка с дисциплинарното производство преди връчването на акта за налагане на наказанието.

Съдът обаче не споделя становището на ответника, че вредите са настъпили изцяло в резултат на медийните публикации.

Видно е от събраните доказателства, че част от публикациите са издадени именно след вземане решението на ВСС и по повод информиране на обществеността за него.

Вярно е, също така, че в голямата част от случаите медиите са склонни публично да отразяват подобни решения, и далеч не така публично или изобщо да не отрязават отмяната им. Доколкото обаче по принцип функцията на медиите е да отрязават именно това, което се случва, то ако не съществуваше решението, то и медиите нямаше да отразят последното. Разбира се, това е когато става въпрос за обективно медийно отразяване, когато отразяването е просто неизбежна последица от вземането на решението, при което съдът приема налиличието на публичност, а оттам и наличието на сочените от ищеца вреди от решението във връзка с неговия накърнен професионален авторитет и самочувствие както сред гилдията, така и сред обществеността.

Отделен е въпросът при изопачаване или невярно медийно отразяване, или пък за неверни коментари на трети лица в медийното пространство, за които отговорността е на съответната медия или конкретно лице, които съдът изобщо

не включва в определянето на неимуществените вреди.

По отношение на третата група вреди, свързани със здравето на ищеца съдът обаче счита, че не са налице доказателства.

Въпреки, че с указанията, дадени в о.з. на 12.12.2018 г. изрично от съда за липсата на такива доказателства, счита, че тези вреди, съответно причинната връзка между тях и решението не е доказана.

По отношение на твърдението за преживени тежки депресивни състояния, съдът приема аргументите на ответника, че става въпрос за състояние, което може да бъде преценено само от медицинско лице със съответната специалност, поради което твърдения на свидетелите, познати на ищеца не могат да бъдат кредитирани в тази насока.

По отношение на твърденията за силно обострило се заболяване на тазобедрената става, тъй като нямал възможност да провежда нормално лечение, процедури и оздравителен санаторен режим, поради което се наложило да претърпи медицинска интервенция във ВМА – С. с окончателна диагноза „ендопротезис коксе синистра“, съдът приема следното:

Представената епикриза за проведено оперативно лечение в периода 07.05.2012 г. – 21.05.2012 г. от ВМА – МБАЛ С., Клиника по ортопедия, травматология и реконструктивна хирургия налага извод за наличието на влошено здравословно състояние. Става въпрос за заболяване, което е диагностицирано още през 2008 г., съответно към извършване на оперативното лечение очевидно става въпрос за влошаване, за да се стигне до нея.

В същото време липсва доказателство за наличие на причинно – следствена връзка между влошаването на заболяването и наложеното дисциплинарно наказание, тъй като е напълно възможно да става въпрос за нормалното развитие на неговия ход.

Свидетелските показания на брата на ищеца са, че е трябвало санаториум и балнеолечение, тъй като може да спре процеса на смяна на ставата, което се прави есен и пролет, като в този период той трябвало да почне да прави такова лечение, да си дава почивка на крака, но не е успял да отиде и проблемът се задълбочил. Сочи, че доста отдавна го има това заболяване, но знае, че морската вода много добре му действа и в предходни години е ходил на лечение в П., както и на други места.

За да е налице пряка и непосредствена причинно – следствена връзка следва да може да се направи извод, че ако не беше дисциплинарното производство, завършило с издадения и отменен административен акт, то нямаше да се стигна и до вредите, т.е. нямаше да се стигне до обостряне на заболяването, съответно до проведената хирургична интервенция.

Такъв извод не може да бъде направен,.

От една страна, доколкото е видно, че лицето е било отстранено от длъжност, т.е. не е било ангажирано с работа, не е ясно защо не е могъл да отиде на санаториум или съответно кракът му да почива.

От друга страна, показанията на свидетеля не са експертни, тъй като не става

въпрос за медицинско заключение, от което да е ясно, че се е стигнало до операцията, тъкмо защото не е проведено санаторно лечение.

При горното, съдът приема наличието на първите две групи вреди, но не приема наличието и/ или причинната връзка при третата група вреди, свързани със здравето на ищеца.

При наличието и на трите елемента на фактическия състав, съдът следва да определи обезщетение по справедливост.

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Съгласно трайно установената съдебна практика, понятието "справедливост" по смисъла на посочената норма не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи при всеки отделен случай обстоятелства, които следва да се вземат предвид от съда при определяне на обезщетението за неимуществени вреди. Такива обстоятелства са видът, характерът, интензитетът и продължителността на увреждането, съпоставени със състоянието на ищеца преди него. Неимуществените вреди са конкретно определими и присъденото парично обезщетение за тях следва да съответства на необходимостта за преодоляването им, следва да е достатъчно по размер за репарирването им - в съответствие с общоприетия критерий за справедливост и с оглед особеностите на конкретния случай, като същевременно обезщетението не следва да надвишава този достатъчен и справедлив размер, необходим за обезщетяването на конкретно претърпените неимуществени вреди.

Следва да се отчете и обстоятелството, че тези вреди са такива по естеството си, че не могат да бъдат изцяло заличени, те не могат да бъдат отстранени така, както засягането на увредено имущество може да се отстрани чрез заплащане на парично обезщетение или поправянето му. Понесеното душевно страдание не може по никакъв начин да се заличи впоследствие, нито пък да се замени с някакво напълно съответно на него обезщетение по вид и по размер.

Освен това, приема и становището на процесуалния представител на ответника, както и на прокурор Д., че така предявените иски претенции са прекомерни:

На първо място, съдът посочи, че не счита за доказани твърдените вреди, изразяващи се в тежки депресивни състояния.

На второ място, съдът посочи, че не счита за доказана причинната връзка между решението и влошаването на ортопедичното заболяване на ищеца, довело до оперативната намеса.

И накрая, макар всеки случай да е индивидуален, все пак съдът присъжда обезщетение в някакви разумни граници, които съобразява и със съдебната практика по подобни дела.

При преглед на последна съдебна практика по подобни казуси при отмяна на наложени от ВСС дисциплинарни наказания се установяват следните параметри за съпоставка: 7000 лв. по Решение № 17123 от 18.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 2995/2013 г., III о., при наказание "намаляване на основното

трудова възнаграждение с 10 % за срок от шест месеца" на прокурор в окръжна прокуратура; 5000 лв. по Решение № 9546 от 18.07.2017 г. на ВАС по адм. д. № 12117/2016 г., VIII о. при отмяна на наказание "намаляване на основното трудово възнаграждение с 25% за срок от две месеца" на съдия, който е бил и освободен от длъжност "председател на отделение", 7000 лв. по Решение № 8591 от 13.07.2015 г. на ВАС по адм. д. № 10799/2014 г., при отмяна на уволнение, 8000 лв. по Решение № 9731 от 25.06.2019 г. на ВАС по адм. д. № 763/2018 г., при наказание „дисциплинарно освобождаване от длъжност“.

Съдът като отчита горните фактори, счита че разумният и справедлив размер на обезщетението за претендираните и доказани неимуществени вреди е 7000 лв.

В посочената част искът следва да бъдат уважен, съответно – отхвърлен в останалата им част за разликата до претендираните в исковата молба суми.

С оглед частичната основателност на главния иск за обезщетение за неимуществени вреди се явява частично основателна и акцесорната претенция за законна лихва върху главницата.

Съгласно т.4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г. на ОСГК законната лихва се дължи от датата, на която е влязло в сила решението на съда, с което е обявена незаконосъобразността на административните актове.

Претенции в подадената искова молба е съобразена с погасителната давност по чл.111, б. "в" от ЗЗД, като е предявена само за периода от 04.04.2015 г. до 04.04.2018 г.

Лихвата е изчислена чрез наличен в интернет автоматичен калкулатор за изчисление на законни лихви е в размер на 2134 лв.

В посочената част иска следва да бъде уважен, съответно – отхвърлен в останалата им част за разликата до претендираната в исковата молба сума.

По отношение на разноските, тук важи специалната разпоредба на чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, съгласно която: „Ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса. Съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска.“

По делото ищецът е направил разноски в размер на 10 лв. държавна такса и е бил представляван от адвокат, като е платено възнаграждение в размер на 3500 лв. по договор за правна помощ и съдействие, където е отбелязано, че сумата е платена в брой при сключването му. Липсва възражение за прекомерност от страна на ответника. Съобразно уважената част от исковите претенции (9134x3500/130534), съдът следва да присъди разноски за адвокат в размер на 245 лв.

Воден от гореизложеното, Административен съд - София град, второ отделение, 35 състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Висш съдебен съвет, с адрес [населено място], [улица], да заплати на И. В. В., ЕГН [ЕГН], 7000 /седем хиляди/ лв. обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане, и **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 100 000 /сто хиляди/лева.

ОСЪЖДА Висш съдебен съвет, с адрес [населено място], [улица], да заплати на И. В. В. ЕГН [ЕГН], обезщетение за забава по чл. 84, ал.1, вр чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за периода от 04.04.2015 г. до 04.04.2018 г. ,в размер на 2134 /две хиляди сто трийсет и четири/ лева и **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата до пълния предявен размер от 30 534 лв..

ОСЪЖДА Висшия съдебен съвет да заплати на И. В. В., ЕГН [ЕГН] държавна такса в размер на 10 /десет / лева и резноски за адвокат, съобразно уважената част на исковите претенции, в размер на 245 / двеста четиресет и пет лева/ лв.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

Препис да се изпраит на страните.

СЪДИЯ: